Svensk författningssamling

SFS 2005:437

Utkom från trycket
den 17 juni 2005

Lag
om ändring i brottsbalken;

utfärdad den 9 juni 2005.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs att 5 kap. 5 § brottsbalken skall ha följande lydelse.

5 kap.

5 §[2] Brott som avses i 1–3 §§ får inte åtalas av annan än målsägande. Om brottet riktar sig mot någon som är under arton år eller om i annat fall målsäganden anger brottet till åtal, får åklagaren väcka åtal om detta av särskilda skäl anses påkallat från allmän synpunkt och åtalet avser

1. förtal och grovt förtal,
2. förolämpning mot någon i eller för hans eller hennes myndighetsutövning,
3. förolämpning mot någon med anspelning på hans eller hennes ras, hudfärg, nationella eller etniska ursprung eller trosbekännelse, eller
4. förolämpning mot någon med anspelning på hans eller hennes homosexuella läggning.

Har förtal riktats mot avliden, får åtal väckas av den avlidnes efterlevande make, bröstarvinge, förälder eller syskon samt, om åtal av särskilda skäl anses påkallat från allmän synpunkt, av åklagare.

Innebär brott som avses i 1–3 §§, att någon genom att förgripa sig på en främmande makts statsöverhuvud som vistas i Sverige eller på en främmande makts representant i Sverige har kränkt den främmande makten, får brottet åtalas av åklagare utan hinder av vad som föreskrivs i första stycket. Åtal får dock inte ske utan förordnande av regeringen eller den regeringen har bemyndigat därtill.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.

På regeringens vägnar

THOMAS BODSTRÖM

Maria Kelt
(Justitiedepartementet)

[1] Prop. 2004/05:137, bet. 2004/05:LU25, rskr. 2004/05:284.
[2] Senaste lydelse 2003:408.

Thomson Fakta, tel. 08-587 671 00
Elanders Gotab, Stockholm 2005